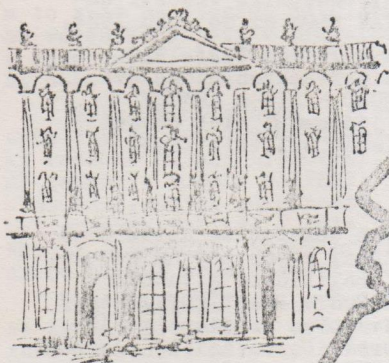

PRAVODAJ
jednotného
kulturního
zařízení
v Bílovci

11 / 1987

70
VŘSR

Hudba a zpěv doprovázela národ Čechů v celé jeho historii. Dochované písně ze slatinského kancionálu z 18. století, které zpívali naši předkové ve slatinském kostele, to potvrzují. Avšak nejen písně chrámové, ale i písně národní, doprovázené hudbou lidových muzikantů, patřily k životu stejně, jako denní chléb.

Od minulých oslav v roce 1977 uplynulo 10 let. Za tuto dobu se v naší hudební kronice objevují nové doklady, které spolu s pamětníky potvrzují, že malá dechová hudba ve Slatině existovala již koncem 19. století.

Prvním známým kapelníkem z té doby byl VILIBALD BIENER, který se svými třemi syny tvořil základ kapely. Pokud hrávali z not, pak tyto psal sám muzikant. V roce 1979 byla objevena stará fotografie 9 členné hudby s letopočtem 1903 napsaném na bubnu. Tuto kapelu již vedl FRANTISEK KLEIN, dlouholetý varhaník ve slatinském kostele. Z rodiny Bienerovy jsou na fotografii všichni tři synové.

Nic se však nemění na skutečnosti, že v roce 1907 byla ve Slatině založena první organizovaná 8 členná dechová hudba. Tu založil tehdejší hasičský sbor a zakoupil potřebné hudební nástroje. Z té doby se dochovala stará tuba, která jakoby chtěla potvrdit, že basa tvrdí muziku. Kapelníkem byl od založení GUSTAV KLOS, který všechny členy vyučil a veškerý notový materiál napsal do knížek. Sám ovládal většinu dechových nástrojů. První veřejné vystoupení se uskutečnilo na Štěpána roku 1907. Hudební život se rozvíjel dobře, až přišla I. světová válka, která kapelu na čas umlčela.

Avšak hned s mírovým životem v roce 1918 započala opět živá činnost hudby, a to již za spoluúčinkování mladších členů. V té době byl založen i smyčcový soubor a počet hudebníků vzrostl na 20. Kapelníkem obou souborů byl opět GUSTAV KLOS až do roku 1924.

Zvláštní období prodělala naše hudba v letech 1924-1930. V té době se vrátili z vojenské služby od vojenských hudeb dva naši nadějní mladí muzikanti. Byl to RAJMUND KLEIN a ARNOST BLAŠTÍK. Kapelník Gustav Klos se rozhodl jednomu z nich předat vedení hudby. Rozdílné názory a dvojí přístup ovlivnil život v muzice až do úplného rozpadu.

Byly vytvořeny dvě kapely.

Rivalita hnala život kupředu. Mnoho mladých chlapců se učilo hrát na nějaký hudební nástroj, mnozí po předchozí výuce hry na housle. Roztráštěnost byla podporována i tehdejší politickou situací. Většina starých muzikantů zůstala věrna ARNOSTU BLAŠTÍKOVÍ, který vytvořil hudební těleso o 30 členech. Hrávalo se tradičně požárníkům a tělovýchovným jednotkám Sokol a Orel. Novou asi 12 člennou kapelu zorganizoval a vycvičil RAJMUND KLEIN, která dostala název "délnická kapela" podle politické příslušnosti většiny jejích členů.

Další léta činnosti obou kapel ukázala, co v každé společnosti udělá umění vést kolektiv ve vysoké náročnosti na hudební umění i na kázen.

V roce 1930 se kapelník Rajmund Klein odstěhoval do Polanky a o něco dříve také Arnošt Blašík do Lukavce. Obě kapely zůstaly bez kapelníků. A výsledek byl takový: staří muzikanti Blašíkovy kapely ukončili své muzicírování, ti dobří přešli do dělnické kapely Kleinovy a ti slabší z obou hudeb hraní nechali.

Nastalo období, kdy kvality slatinských muzikantů byly známy v širokém okolí a počet produkcí neohrozila ani světová hospodářská krize.

Nový kapelník JAN HAVRIANT a jeho zástupce bratr VILÉM HAVRIANT dbali na pravidelné zkoušky a hudebnímu umění učil členy souboru po několik roků dirigent JAN DLUHOŠ, učitel ve Výškovicích a později ve Studénce. Studoval jeden rok zpěv na konzervatori v Miláně v Itálii. Těžké olympiádní sklady DTJ i koncertní sklady světových hudebních skladatelů zajišťovaly pravidelné hraní v širokém okolí od Opavy až po Studénku. Zvláště zájezd na okresní veřejné cvičení DTJ v Krnově v roce 1937 vyzněl pro slatinskou dechovou hudbu propagačně. Pochod městem Krnovem, tehdy německým hrnizdem, byl za zvuků řízných Kmochových pochodů popravdě triumfální. V té době kapelu dirigoval JOSEF MRVA, člen orchestru státního divadla v Ostravě.

Období jedné etapy a slávy slatinské kapely zastínila doba německé okupace, kdy již podruhé za její existence umlčela hudbu tentokrát II: světová válka.

Celý svět prožíval těžké období let 1939 - 1945. Hudební činnost se omezovala na nemnoho vystoupení v kostele za řízení varhanníka Arnošta Blašíka a při několika pohřbech.

Během války se několik mladých chlapců začalo učit u Arnošta Blašíka na housle. Koncem války v roce 1944 vyučil tyto chlapce na dechové nástroje Jan Havrlant. Začalo se rodit jádro nové poválečné kapely. První povolená kompletní zkouška se konala v roce 1944, a to opět na Štěpána za řízení RUDOLFA LINDOVSKÉHO, bývalého člena vojenské kapely v Michalovicích. První slavnostní vystoupení v osvobozené vlasti bylo v květnu roku 1945 při oslavách osvobození obce za účinkování 16 členů slatinské dechové hudby.

Ustavující schůze se konala 15. srpna 1945. Do čela hudby byl opět zvolen zasloužilý člen JAN HAVRIANT a jako dirigent a umělecký vedoucí RUDOLF LINDOVSKÝ. Do hudebního života v té době významně zasahuje RUDOLF NAIVERT, později pak LADISLAV FALHAR a JARKO STANOVSKÝ. Ražon působnosti, jak dechového, tak tanečního souboru byl opravdu veliký. V čele tanečního souboru byl jako I. houslista RUDOLF LINDOVSKÝ. Hudba hrála v širokém okolí opavské části, na druhé straně přes Bílovec, Fulnek až po Kujavy.

Po několika letech úspěšné činnosti této poválečné kapely se začala projevat určitá krize, způsobená mnohdy nekázní a také fluktuací některých členů. Do čela byl v roce 1948 postaven RUDOLF NAIVERT a v roce 1954 RUDOLF LINDOVSKÝ.

Podobná situace se projevovala i v hudebních skupinách sousedních obcí.

Obrat nastal v roce 1955, kdy hudba v Těškovících se spojila se slatinskou kapelou a orchestr byl dále posílen dobrými hudebníky z okolních obcí, především z Tisku. Tato reorganizovaná kapela pod názvem soubor OB Slatina vystoupila poprvé úspěšně při jubilejních oslavách 10 let osvobození obcí Výškovice, Slatina a Těškovice ve dnech 28., 29. a 30. dubna a pak při oslavách svátku pracujících 1. máje 1955 v Bílovci.

Reorganizace /k lepšímu/ byla dokončena zvolením nového mladého kapelníka LADISLAVA FALHARA v roce 1957. Spolu s dirigentem RUDOLFEM LINDOVSKÝM se stali zárukou dobrého vedení na patričné odborné a organizační úrovni na mnoho let dopředu.

Těžko nahraditelnou ztrátou byla postižena naše kapela náhlým úmrtím dirigenta Rudolfa Lindovského v dubnu 1969. Život se ale zastavit nedá. Do funkce dirigenta byl zvolen obětavý a zkušený hudebník RUDOLF NAIVERT, a tak syn Richarda Naiverta, klarinetisty kapely Gustava Klose, s vnukem Ladislavem Falharem zdárně řídí slatinskou kapela dodnes.

Za posledních 30 let pod vedením kapelníka LADISLAVA FALHARA se hudební život v souboru upevňuje, dá se říci, na vyšší kvalitativní úrovni, což potvrzují různá ocenění Okresního kulturního střediska v Novém Jičíně i zařazení do nejvyšší kvalifikační třídy při okresních přehrávkách.

Hudba však musí reagovat na požadavky doby. V roce 1974 ukončil svoji činnost dlouholetý taneční soubor a na jeho místo nastoupila pro potřebu mladé generace beatová skupina OB Slatina pod vedením mladého PREMYSLA FALHARA. Dechové hudební byl dán nový obsah. Byly zavedeny pravidelné zkoušky, hudební repertoár je soustavně doplňován skladbami soudobých autorů. Hudební nástroje byly téměř všechny doplněny zakoupením nových v normálním ladění, díky pochopení i finanční úhradě OB Slatina a MěstNV Bílovec.

Je téměř vyřešen generační problém. V 30 členném dechovém orchestru hraje 15 mladých hudebníků, z nichž nejmladší tři čtrnáctiletí chlapci hrají velmi dobře na klarinety. Za vyřešení dnes této nejožehavější otázky nutno poděkovat opět Janu Havrlandovi, který v posledních letech věnoval veškerý svůj čas učení mladých muzikantů na žestové nástroje. Svůj podíl na přípravě mladých žáků má i Miloslav Klos. A samozřejmě, že velkou zásluhu má LŠU v Bílovci a její vedoucí učitel souborové hry Ilja Banar, který naše chlapce připravuje na vstup do praktického amatérského muzikantského života v souborech dechových hudeb.

Jen dobrou českou muzikou si náš dechový orchestr zajistí zdárný vstup do jubilejní stovky.

To přeje slatinské hudebně nejstarší aktivní člen, syn kapelníka Gustava Klose.

Zpracoval:

Miloslav K l o s